

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 52/10
Люксембург, 3 юни 2010 г.

Решение по дело C-484/08
Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid/Asociación de Usuarios de
Servicios Bancarios (Ausbanc)

Национална правна уредба може да допуска съдебен контрол на неравноправния характер на изразени на ясен и разбираем език договорни клаузи

*Държавите членки могат да приемат за цялата регламентирана от директивата за
неравноправните клаузи материя по-строги от предвидените в нея правила*

Директивата относно неравноправните клаузи в потребителските договори¹ по принцип се прилага по отношение на всички договорни клаузи, които не са били индивидуално договорени. Директивата обаче предвижда две изключения във връзка с преценката на неравноправния характер на договорните клаузи. Така, тази преценка не се отнася нито до определянето на основния предмет на договора, нито до съответствието на цената и възнаграждението, от една страна, и доставените стоки или предоставените услуги, от друга, при условие че свързаните с тях клаузи са изразени на ясен и разбираем език.

Испанската правна уредба, която транспонира тази директива във вътрешното право не възпроизвежда тези изключения. Всъщност тя допуска националните юрисдикции да правят преценка на неравноправния характер на договорна клауза, отнасяща се до основния предмет на договора, дори в случаите, когато тази клауза е предварително съставена от продавача или доставчика на услуги на ясен и разбираем език.

Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid (Caja de Madrid), испанско кредитно предприятие, сключва с клиентите си договори за ипотечен кредит, които предвиждат променлив номинален лихвен процент, подлежащ на периодично адаптиране спрямо договорения референтен индекс. Тези договори съдържат и предварително вписана клауза, според която дължимият от кредитополучателя лихвен процент трябва още при първата промяна да бъде закръглен към по-високия четвърт процентен пункт, винаги когато промяната на лихвения процент надвишава 0,25 %.

На 28 юли 2000 г. испанско сдружение на потребителите на банкови услуги (Ausbanc) сезира испански съд с иск срещу Caja de Madrid, за да бъде премахната именно клаузата за закръгляване в посочените договори за кредит, както и за да бъде преустановено използването ѝ в бъдеще.

Tribunal Supremo (Върховен съд на Испания), който трябва да се произнесе като последна инстанция, по същество иска от Съда на Европейския съюз да се произнесе дали директивата относно неравноправните клаузи допуска държава членка да предвиди в законодателството си в полза на потребителите контрол на неравноправния характер на договорните клаузи, отнасящи се до основния предмет на договора или до съответствието на цената и възнаграждението, от една страна, и доставените стоки или предоставените услуги, от друга, дори ако тези клаузи са изразени на ясен и разбираем език.

В началото Съдът припомня, че въведената с директивата система за защита се основава на идеята, че потребителят е в положението на по-слабата страна в отношенията с

¹ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29, Специално издание на български език 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

продавача или доставчика на услуги, както от гледна точка на позицията му в преговорите, така и на степента на информираност, положение, което го принуждава да се съгласява с установените предварително от продавача или доставчика на услуги условия, без да може да повлияе на съдържанието им.

След това Съдът отбелязва, че директивата, осъществява само частична и минимална хармонизация на националните законодателства относно неравноправните клаузи като оставя на държавите членки възможността да гарантират по-висока от предвидената в директивата степен на защита на потребителите.

По този начин Съдът подчертава, че **държавите могат да оставят в сила или да приемат, в цялата регламентирана от директивата област по-строги от предвидените в самата директива правила**, стига те да целят да осигурят по-високо ниво на защита на потребителите.

Всъщност като дава възможност за пълен съдебен контрол на неравноправния характер на всички клаузи, съдържащи се в договор, сключен между продавач или доставчик на услуги и потребител, испанското законодателство дава възможност да се осигури на потребителите по-високо от установеното в директивата ниво на ефективна защита.

Поради това Съдът стига до извода, че директивата допуска национална правна уредба, която допуска съдебен контрол на неравноправния характер на договорните клаузи, отнасящи се до основния предмет на договора или до съответствието между цената и възнаграждението, от една страна, и доставените стоки или предоставените услуги, от друга, дори ако тези клаузи са изразени на ясен и разбираем език.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708